

Indenrigsministeren: Medens Folkethingsudvalgets Fleertals Indstilling i dette Thing blev forkastet, hvorimod et af eet Medlem bestaaende Mindretals Indstilling blev vedtaget, er Landstingsudvalgets, saavidt jeg er indrer eenstemmige, Indstilling i Landstinget bleven forkastet imod et Forslag, som stillede af ærede Medlemmer i Salen. Jeg noterer dette som et Curiosum; det er en ganske eendommelig Gang, denne Sag har havt igennem begge Thing. Et kan jeg dog notere med stor Tilfredshed, og det er, at man i begge Thing har været fuldstændig enig om, at der ikke alene burde gjøres Noget, men at der burde gjøres Meget for Søby Commune. Naar man seer hen til, at det Forslag, som er stillet af Udvalget, gaaer ud paa at eftergive hele Gjælden med Undtagelse af 10,000 Rb., samt at det skal være tilladt Søby Commune at optage Gjæld til et hvilket som helst Belsøb — i alt Fald har Udvalget ikke sat nogen Grændse for Belsøbet — ikke alene til Havnevæsenets Fremme, men ogsaa til andre communale Formaalets Fremme, og at der ikke skal forrentes eller afdrages Noget paa disse 10,000 Rb., saalænge der endnu refterer Noget af den Gjæld, som det er indrømmet Communen at optage, forekommer det mig, at det i Virkeligheden kun bliver en Strid om Ord, naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt man ligefrem vil vedtage Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger fra Landstinget, eller om man vil gaae ind paa denne Forandring, som vil medføre, at Loven skal gaae idetmindste endnu et Skridt, før den kan blive fuldendt. Jeg maa meget anbefale nu, at man vedtager Landstingets Forslag uforandret, thi det forekommer mig, at man ikke kan betragte disse 10,000 Rb., som først skulle forrentes og afdrages efter en ganske ubestemt Tid, efterat Laan af ganske ubestemmelige Belsøb til ganske ubestemmelige Formaal og med ganske ubestemmelige Afdragstider ere betalte, som nogen Værdi for Statskassen, som det er værd at tale om. Det forekommer mig, at disse 10,000 Rb.s Værdi paa det

nærmeste i dette Dieblif kan anslaaes lig Nul, thi selv hvis man vil sige, at om man end ikke redder Pengene, redder man dog Principet, maa jeg tilstaae, at Pengeværddien og Principet i Forhold som disse efter min Mening hænge saa nøie sammen med hinanden, at man, naar man taber Pengene, i Virkeligheden heller ikke redder Principet. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale, at man gaaer ind paa Lovforslaget, som det nu foreligger, for at det ikke skal komme til at gaae videre, og det saameget mere, som Lovens hidtidige Gang, som jeg strax, da jeg tog Ordet, tillod mig at gjøre opmærksom paa, har været saa fuldstændig uberegnelig. Jeg vil ikke være aldeles rolig for Søby Commune og for dette Lovforslag, naar ikke Folkethinget nu gjør Ende paa Sagen, og jeg skalde særdeles meget beklage, om der virkelig skalde fremkomme Strid imellem de to Thing om en saa forholdsvis ubetydelig Sag, som disse 10,000 Rb. Ravnæværdi.

Ordføreren: I Anledning af de Bemærkninger, som den høitærede Indenrigsminister fremkom med, skal jeg kun minde om, at Fleertallet jo oprindeligt var af den Mening, at det var rigtigt at eftergive hele Gjælden, men selv et Forslag om at nedsætte Gjælden blev ved 3die Behandling forkastet, dog kun med en ringe Majoritet, og en fuldstændig Eftergivelse antog man derfor ikke vilde kunne gennemføres. Jeg kan ikke nægte, at det undrer mig, at den høitærede Indenrigsminister nu saa stærkt udtaler sig imod Mæglingforslaget, thi ved 3die Behandling, hvor dette Forslag med en lille Forandring forelaa, udtalte den høitærede Minister sig ikke derimod, og jeg antager derfor ikke, at han, i alt Fald dengang, var saa stærkt stemt imod dette Forslag. Her er udtalt to forskjellige Meninger, og det er for at mægle mellem disse, at det Forslag, som her er stillet, er fremkommet. Ganske uden Betydning er det dog ikke, thi det maa erindres, at ved dette Endringsforslag er det dog stillet i Regjeringens Magt noget